

Środa, 22 maja 2013 r.

1. zatwierdza wniosek Rady Europejskiej o niezwoływanie konwentu;
2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji Radzie Europejskiej, Radzie, Komisji i parlamentom narodowym.

P7_TA(2013)0209

Projekt protokołu w sprawie stosowania Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej do Republiki Czeskiej (konsultacja) *

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2013 r. w sprawie projektu protokołu w sprawie stosowania Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej do Republiki Czeskiej (art. 48 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej) (00091/2011 – C7-0385/2011 – 2011/0817(NLE))

(2016/C 055/33)

Parlament Europejski,

- uwzględniając pismo rządu czeskiego do Rady z dnia 5 września 2011 r. dotyczące projektu protokołu w sprawie stosowania Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”) do Republiki Czeskiej,
- uwzględniając pismo przewodniczącego Rady Europejskiej do przewodniczącego Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2011 r. dotyczące projektu protokołu w sprawie stosowania Karty do Republiki Czeskiej,
- uwzględniając art. 48 ust. 3 akapit pierwszy Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), na mocy którego Rada Europejska skonsultowała się z Parlamentem (C7-0385/2011),
- uwzględniając art. 6 ust. 1 TUE oraz Kartę,
- uwzględniając Protokół (nr 30) w sprawie stosowania Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej do Polski i Zjednoczonego Królestwa załączony do TUE i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając konkluzje posiedzenia szefów państw lub rządów państw członkowskich zgromadzonych w Radzie Europejskiej w dniach 29–30 października 2009 r.,
- uwzględniając deklaracje dotyczące Karty dołączone do aktu końcowego konferencji międzyrządowej, która przyjęła Traktat z Lizbony podpisany w dniu 13 grudnia 2007 r., w szczególności deklarację nr 1 wszystkich państw członkowskich, deklarację nr 53 Republiki Czeskiej oraz deklaracje nr 61 i nr 62 Rzeczypospolitej Polskiej,
- uwzględniając rezolucję nr 330 przyjętą na 12. posiedzeniu czeskiego Senatu w dniu 6 października 2011 r.,
- uwzględniając art. 74a Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych (A7-0174/2013),

a także mając na uwadze, co następuje:

- A. Szefowie państw lub rządów zebrani na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniach 29–30 października 2009 r. uzgodnili, że – w chwili zawierania następnego traktatu o przystąpieniu i zgodnie z wymogami konstytucyjnymi poszczególnych krajów – załączą do Traktatów protokół dotyczący stosowania Karty do Republiki Czeskiej.
- B. W dniu 5 września 2011 r. rząd czeski pismem przesłanym przez swego stałego przedstawiciela przedłożył Radzie wniosek, zgodnie z art. 48 ust. 2 TUE, o zmianę Traktatów polegającą na dodaniu protokołu dotyczącego stosowania Karty do Republiki Czeskiej.

Środa, 22 maja 2013 r.

- C. W dniu 11 października 2011 r. Rada przekazała Radzie Europejskiej, zgodnie z art. 48 ust. 2 TUE, propozycję zmiany Traktatów polegającą na dodaniu protokołu w sprawie stosowania Karty do Republiki Czeskiej.
- D. Zgodnie z art. 48 ust. 3 akapit pierwszy TUE Rada Europejska skonsultowała się z Parlamentem na temat tego, czy proponowane zmiany powinny zostać rozpatrzone.
- E. Na mocy art. 6 ust. 1 TUE Unia Europejska uznaje prawa, wolności i zasady określone w Karcie, która ma taką samą moc prawną jak Traktaty.
- F. Protokoły stanowią integralną część Traktatów, do których są załączone, i dlatego też dodanie kolejnego protokołu określającego szczególne zasady dotyczące stosowania niektórych elementów prawa Unii do danego państwa członkowskiego wymaga zmiany Traktatów.
- G. Zgodnie z art. 6 ust. 1 akapit drugi TUE postanowienia Karty w żaden sposób nie rozszerzają kompetencji Unii określonych w Traktatach.
- H. Zgodnie z jej art. 51 postanowienia Karty mają zastosowanie do instytucji, organów, jednostek administracyjnych i agencji Unii przy poszanowaniu zasady pomocniczości oraz do państw członkowskich wyłącznie w zakresie, w jakim stosują one prawo Unii. Te instytucje, organy i jednostki organizacyjne muszą zatem szanować prawa, przestrzegać zasad i popierać stosowanie Karty zgodnie ze swymi odpowiednimi uprawnieniami i w poszanowaniu granic kompetencji powierzonych Unii w Traktatach. Jak zostało potwierdzone przez państwa członkowskie w deklaracji nr 1, Karta nie rozszerza zakresu zastosowania prawa Unii na dziedziny leżące poza kompetencjami Unii, nie ustanawia nowych uprawnień ani zadań Unii, ani też nie zmienia uprawnień i zadań określonych w Traktatach.
- I. Ustęp 2 deklaracji nr 53 Republiki Czeskiej stanowi, że Karta „nie zawęży zakresu zastosowania prawa krajowego ani nie ogranicza istniejących uprawnień organów krajowych w tej dziedzinie”, a tym samym gwarantuje integralność porządku prawnego Republiki Czeskiej bez odwoływania się do dodatkowego instrumentu.
- J. Z ekspertyz akademickich i orzecznictwa wynika, że protokół nr 30 nie wyłącza Polski ani Zjednoczonego Królestwa ze stosowania wiążących postanowień Karty, nie jest klauzulą opt-out, nie zmienia postanowień Karty oraz nie zmienia sytuacji prawnej, która obowiązywałaby w przypadku, gdyby przedmiotowy protokół nie obowiązywał⁽¹⁾. Jedynym skutkiem wspomnianego protokołu jest wprowadzenie niepewności prawa nie tylko w Polsce i Zjednoczonym Królestwie, lecz także w pozostałych państwach członkowskich.
- K. Istotną funkcją Karty jest uwypuklenie znaczenia praw podstawowych i uczynienie ich bardziej widocznymi, ale protokół nr 30 powoduje niepewność prawa i polityczną dezorientację, a tym samym niweczy wysiłki Unii na rzecz osiągnięcia i utrzymania jednolicie wysokiego i równego poziomu ochrony praw.
- L. Jeżeli protokół nr 30 zostałby kiedykolwiek zinterpretowany jako dokument ograniczający zakres lub ważność postanowień Karty, oznaczałoby to obniżenie poziomu ochrony podstawowych praw i wolności przyznanych obywatelom Polski, Zjednoczonego Królestwa, a w przyszłości Republiki Czeskiej.
- M. Parlament czeski ratyfikował Traktat z Lizbony dokładnie w takiej wersji, w jakiej został on podpisany, bez jakichkolwiek zastrzeżeń odnoszących się do pełnego poszanowania Karty przez Republikę Czeską⁽²⁾;
- N. W rezolucji nr 330 z dnia 6 października 2011 r. czeski Senat sprzeciwił się stosowaniu do Republiki Czeskiej protokołu nr 30, argumentując, że obniżyłoby to standardy ochrony podstawowych praw i wolności przyznanych obywatelom czeskim. Czeski Senat zakwestionował również – niejasne – okoliczności konstytucyjne, w jakich prezydent Republiki po raz pierwszy poruszył tę kwestię dopiero po zakończeniu ratyfikacji Traktatu z Lizbony przez parlament.

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 grudnia 2011 r. w sprawach połączonych C-411/10 i C-493/10, w szczególności ust. 120.

⁽²⁾ Traktat z Lizbony został ratyfikowany przez czeską Izbę Poselską w dniu 18 lutego 2009 r. i przez czeski Senat w dniu 9 maja 2009 r.

Środa, 22 maja 2013 r.

- O. Czeski Trybunał Konstytucyjny oddalił w 2008 r. i 2009 r. dwie petycje, uznając, że Traktat z Lizbony jest w pełni zgodny z prawem konstytucyjnym Czech, jednak nie można wykluczyć możliwości, iż do tego Trybunału wpłynęła petycja sprzeciwiająca się proponowanej zmianie Traktatów.
- P. Parlament – w duchu lojalnej współpracy – jest zobowiązany do przedstawienia Radzie Europejskiej opinii w sprawie wszelkich proponowanych zmian Traktatów, niezależnie od ich wagi, ale w żaden sposób nie jest zobowiązany do jednomyślności z Radą Europejską.
- Q. Utrzymują się wątpliwości co do istnienia w parlamencie Czech woli zakończenia procedury ratyfikacji nowego protokołu mającego na celu rozszerzenie na Republikę Czeską zakresu stosowania protokołu nr 30; w razie gdy Rada Europejska postanowi rozpatrzyć zaproponowaną zmianę, pozostałe państwa członkowskie mogą nie zechcieć rozpocząć procedur ratyfikacyjnych do czasu zakończenia ratyfikacji przez Republikę Czeską,
1. wzywa Radę Europejską do nierozpatrywania proponowanej zmiany Traktatów;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji, wyrażającej stanowisko Parlamentu, Radzie Europejskiej, Radzie, Komisji, rządowi i parlamentowi Republiki Czeskiej oraz parlamentom pozostałych państw członkowskich.

P7_TA(2013)0210

Wzajemne uznawanie środków ochrony w sprawach cywilnych *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wzajemnego uznawania środków ochrony w sprawach cywilnych (COM(2011)0276 – C7-0128/2011 – 2011/0130(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2016/C 055/34)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji skierowany do Parlamentu i Rady (COM(2011)0276),
- uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 81 ust. 2 lit. a), e) i f) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7-0128/2011),
- uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 16 lutego 2012 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 8 marca 2013 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 55 Regulaminu,
- uwzględniając wspólne posiedzenia Komisji Prawnej oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia zgodnie z art. 51 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej i Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia oraz opinię Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A7-0126/2013),

⁽¹⁾ Dz.U. C 113 z 18.4.2012, s. 56.